

Opponencia

2013. január 22.

Mizsei

Anett

diplomatervéhez

.

Trió tábor Barlangászati központ, Szuadó völgy

.

Vár áll ott - vagy kőhalom?

A várakat (a szerencsétlen síkföldi rokonaikkal ellentétben) általában helyi anyagból építették. Annyira helyiből, hogy „maguk alól” termelték ki az építőanyagot. Ami fölösleges volt, azt legurították, leöntötték a mélybe. Minő ökonómia!

Persze ez jutott eszembe először Mizsei Anett diplomaterve láttán. A terv egy meredek lejtőt szemelt ki a barlangász központ számára. Nem is csoda, hiszen az egyik barlang magából a „ház”-ból nyílik. A domboldalba épült házak alig tudnak nemvárak lenni. Anett a lehető legtermészetesebbnek veszi azt, ami tényleg adódik. Hosszú, alig (és látszólag) magasan lyukasztott, izesen hullámzó kőfalak garmadája jelenik meg. Azonban van egy nagy különbség, és ez, bizony jót tesz a tervnek. A várakat alulról nézzük. Anett házat meg nem. Szerencsére. Nem azért szerencse ez, mert csúnya lenne, -szó sincs erről, szép, nem vitás- hanem, mert itt semmi keresnivalója nincs egy várnak. A ház tetején végugfutó turistaút vándora egy kényelmes, sík pihenőhelyet lát mindebből, odasüt a nap, pihenjünk egyet!

A ház gabionból épül, meg jó sok vasbetonból (alapok, födéme, kiváltók). Az Orfútól messze eső helyre mindezt el kell juttatni. Kő van a közelben, de ide kell hozni ugyanúgy, mint a vasat, cementet, sódert. Mi lesz a háborítatlan tájjal? Aztán itt van a sok föld. Jó lenne egy földmennyiség számítás, megnyugtató, bár időlegesen, ha mind itt marad, akkor is rengeteg földnek kell időlegesen helyet találni. Sajnálom az erdőt, lassan gyógyulnak be a sebei!

Az építmény annyira sajátos formájú, hogy mindenki, az első látásra össze fog barátkozni vele. Jó célpont lenne barlangok nélkül is, de így kihagyhatatlan! A meghatározó építőanyag, a gabion, megfelelő korrózióvédelemmel 100 év fölötti kort is megérhet. Azért szeretem, mert nem kelt hamis látszatot, nem tűnik réginek, mégis rendelkezik a kőfalak minden erényével. Jó választás volt! A tervező gondosan lezárja a falak tetejét. Szükség is van erre, hiszen erősen hézagos lesz a rakott kő. A konkrét megoldást nem egyszerű kiválasztani, hiszen a (mindenképpen) monolit szerkezet a kőfal gazdagságának épp az ellentéte. (Ahhoz, hogy

gabionpaplan legyen a szigetelésen a burkolat, jóval vastagabb kéne legyen.)

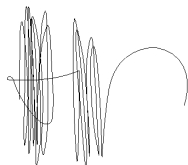
A két funkcionális egység jól elkülönül egymástól. A bejáratok a turistaúttól elég messze esnek, de ebben a szituációban elteveszthetetlenek. A belső terek gazdagon formáltak, rendkívül igényes kialakításúak. A zöldalgák formái felhasználása nagyon különös világot teremtett, amiben a zöld veszérszín hatásosan jelenik meg. Gratulálok a tervezőnek! A funkcionális egységek jól átgondoltak, azt hiszem senki sem akar majd hazamenni innen!

Két dolog miatt aggódom viszont. Mindkettő a gabion laza stroktúrájából adódik. Azt hiszem egyrétegű falként nem állja meg a helyét: átfúj rajta a szél, átpréselődik rajta az eső és a kisebb állatok ki-be járnak majd rajta. A vizes csoportoknál meg a saját vízzel van a gond. A zuhanyokat kabin-szerűen kéne kialakítani szerintem.

A belsőépítészeti anyagok elit lakásminőségűek. A vesszőfonat sajnos nem egy könnyen takarítható, strapabíró anyag, viszont nagyon szép eleve is, amit Anett ötletei és megoldásai csak fokoznak.

Összességében egy rendkívül szimpatikus barlangász központ rajzolódik ki előttem. Nagy kérdés azonban, hogy a barlangász életforma és a csudálatos helyszín vajon ilyenfajta design-szemlélettel közelíthető-e meg a legjobban.

Az értékes terv elfogadását javaslom!

Dévényi Tamás
Ybl-díjas építész